

ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา

มยุรี สาริบุตร¹ และอุทัย ภิรมย์รัตน์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา วิธีการดำเนินการวิจัย โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ ที่มีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 375 คน ในโรงเรียนประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพนักเรียน และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุณภาพนักเรียน มีค่าเฉลี่ยระดับมาก 2) ปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุณภาพนักเรียนมีความสัมพันธ์ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) แนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ควรจัดให้มีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้ 1) ความร่วมมือจากผู้บริหารและชุมชน 2) การสนับสนุนจากหน่วยงาน 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) ความพอเพียงของทรัพยากร 5) ความพร้อมของบุคลากร 6) การคัดกรองนักเรียน และ 7) การส่งต่อนักเรียน โดยปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลกระทบต่อคุณภาพนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 97.8

คำสำคัญ : 1. การดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2. ปัจจัยความสำเร็จ 3. คุณภาพนักเรียน

¹ นักศึกษาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น อีเมล : Smayuree134@gmail.com โทร : 08 1967 3585

² ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น อีเมล : upiromrue@gmail.com โทร : 09 4864 2200

Successful factors of student assistance influencing student quality in primary schools

Mayuree Sareebutr³ and Uthai Piromruean⁴

Abstract

The purpose of this research was to study the successful factors of student assistance influencing student quality in primary schools. The research methodology comprised quantitative and qualitative data collection. The samples consisted of 375 school administrators of primary schools in the north eastern region. The instruments used for data collection were a questionnaire on the successful factors of student assistance influencing student quality and in-depth interview with experts. Findings were as follows. 1) The conditions of successful factors of student assistance influencing student quality scored at a high level. 2) The successful factors, student assistance and student quality were positively correlated at the significance level of .01. 3) Regarding the guidelines for developing the successful factors and the student assistance that impacted student quality, schools should facilitate the following assistance: 1) cooperation from parents and community, 2) support from other organizations, 3) prevention and problem-solving, 4) sufficient resources, 5) personnel readiness, 6) student screening and 7) student referral. The successful factors and student assistance influenced student quality at the statistically significant level of .05 and predict 97.80 percent of student quality.

Keywords: 1. Student assistance 2. Successful factor 3. Quality of student

³ Ph.D. student in Educational Administration Program, Faculty of Education, The Eastern University of Management and Technology. Email address: Smayuree134@gmail.com, Tel: 08 1967 3585

⁴ Associate Professor, Ph.D. at Department of Educational Administration, Faculty of Education, The Eastern University of Management and Technology. Email address: upiromruean@gmail.com, Tel: 09 4864 2200

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวดที่ 3 มาตรา 30 และ มาตรา 49 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 22 กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ความสนใจ และความถนัดของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตราที่ 10 และกล่าวถึง การคุ้มครองดูแลเด็กไว้ว่า บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจัดให้อย่างทั่วถึงมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายรัฐต้องดำเนินการคุ้มครองพัฒนา เด็กและเยาวชนส่งเสริมความเสมอภาคชายหญิงผู้ยากไร้พิการหรือทุพพลภาพ กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2008: 5-7) ได้กำหนดให้ปี 2551-2552 เป็น "ปีแห่งการดูแลช่วยเหลือนักเรียน" ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ประกาศนโยบาย ปี พ.ศ. 2557-2558 กำหนดให้เป็นปีแห่งการดูแลช่วยเหลือและ คุ้มครองนักเรียน โดยเร่งรัดพัฒนาให้โรงเรียนทุกแห่งมีระบบการดูแลช่วยเหลือและ คุ้มครองนักเรียนที่เข้มแข็ง ผ่านกระบวนการพัฒนาผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ให้มีทักษะในการดูแลช่วยเหลือคุ้มครองนักเรียน พร้อมทั้งรณรงค์ให้ความช่วยเหลือ เด็กที่ด้อยโอกาสในวัยเรียน ปัญหายาเสพติด ตลอดจนสร้างภูมิคุ้มกันจัดระบบเฝ้าระวัง อย่างเข้มแข็งภายในสถานศึกษา เช่น การเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง มีการประชุมผู้ปกครอง การพัฒนานักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา การจัดกิจกรรมเพื่อสังคม และสาธารณประโยชน์ นอกจากนี้ยังกำหนดให้ประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนเป็น รายบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ตรงตามความต้องการของท้องถิ่นและ สังคม (Rodclai, 2014: 5) สอดคล้องกับแนวคิดการปรับพฤติกรรมของ Bandura (1977: 45-51) กล่าวถึงพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้โดยผ่านตัวแบบ ซึ่งบุคคลสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ เป็นกระบวนการทางการรู้คิดหรือพุทธิปัญญา (cognitive processes) เรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ (observational learning or modeling) การเรียนรู้จากตัวแบบดังกล่าวมีกระบวนการที่สำคัญ คือ กระบวนการ ใส่ใจ (attention process) กระบวนการจดจำ (retention process) กระบวนการแสดงออก (motor reproduction process) กระบวนการจูงใจ (motivational process) ซึ่งการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนเป็นกิจกรรมสำคัญที่นำนักเรียนเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้และ การดูแลช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ 5 ขั้นตอน คือการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ปัญหา และการส่งต่อนักเรียน จากการศึกษาวิจัย สภาพการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2008: 42) พบว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา มีระดับปฏิบัติปานกลาง และมีข้อเสนอแนะในการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากคณะครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการทำงานเป็นทีม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ สรุปสะท้อนผลการดำเนินงาน ตลอดจนมีการพัฒนาที่มงานอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ Srirakul (2013: 64) พบว่าปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นว่าการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นหน้าที่ของครูแนะแนว และมีข้อคิดเห็นว่าครูมีภาระงานมาก ทำให้ไม่มีเวลาจัดกิจกรรมดูแลช่วยเหลือนักเรียน ขาดการนำผลจากการคัดกรองมาจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหานักเรียน ขาดความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรม และผู้ปกครองนักเรียนไม่เข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบกับผลการประเมินการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตร พบว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรไม่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนด้านคนดี ผู้บริหารและครูขาดความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้อิงมาตรฐาน เทคนิค วิธีการวัด และประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการประเมินกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ (Nilpan et al., 2015: 26)

จากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าผลการดำเนินงานที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เนื่องจากพบว่าขาดการสนับสนุนปัจจัยความสำเร็จที่เอื้อต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และปัจจัยที่มียังไม่สอดคล้องกับความต้องการ เช่น การบริหารจัดการเชิงนโยบาย ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขาดข้อมูลสารสนเทศ ความร่วมมือ สื่อทรัพยากรสนับสนุน จึงควรรหาแนวทางการจัดปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างแท้จริง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้มีแนวทางการจัดปัจจัยความสำเร็จและจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาให้ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยได้กำหนดคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

คำถามการวิจัย

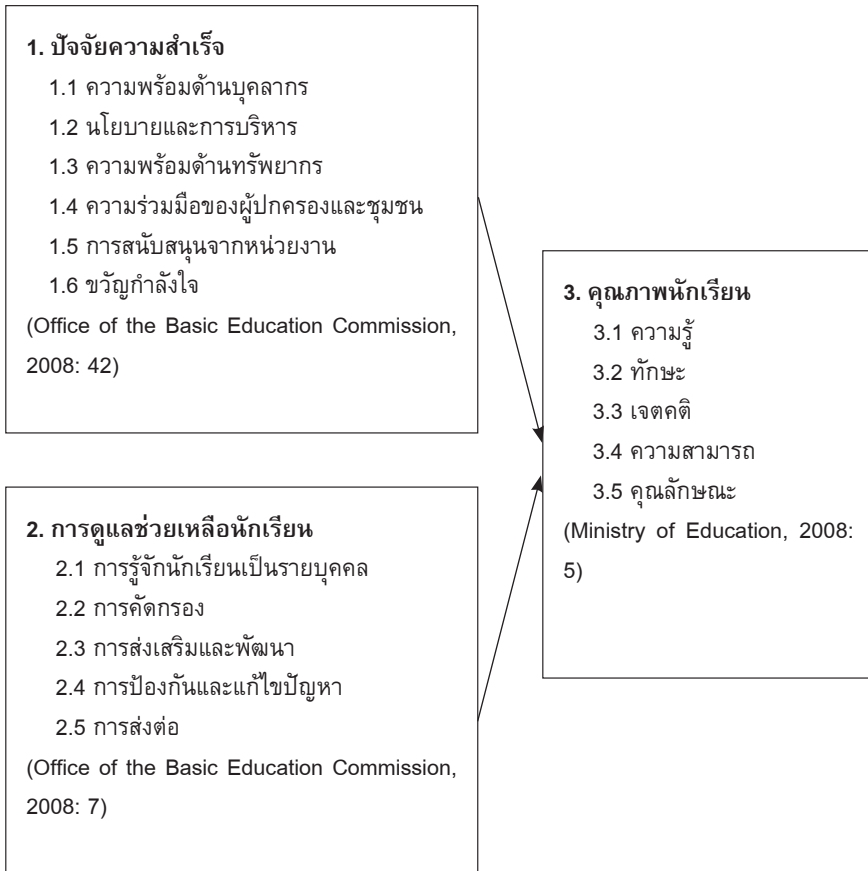
1. ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่มีสภาพเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยความสำเร็จการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร
3. แนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จของการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
3. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎี งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องได้กำหนดกรอบแนวคิด ในการวิจัยปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จและมีแนวทางการพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (mix method research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research)

ประชากร คือ ผู้บริหาร หรือ รองผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 375 คน ได้จาก

การกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (1970: 608) และทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling)

เครื่องมือการวิจัย ใช้แบบสอบถามปัจจัยความสำเร็จการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนโดยลักษณะคำถามเป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป (check list) มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) คำถามปลายเปิด (open – ended question) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก หากคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 9 คน พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์การวิจัย มีค่าระหว่าง 0.78-1.00 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากร จำนวน 50 คน ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม ทั้งฉบับเท่ากับ 0.952 มีค่าความเชื่อมั่นรายข้อ ≥ 0.70 ขึ้นไป วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. สืบราชข้อมูลเบื้องต้นของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ระดับประถมศึกษา ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับคุณภาพนักเรียนและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จากนั้นดำเนินการประสานงานกับสถานศึกษาและศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารการศึกษาที่มีหน้าที่กำกับดูแลโดยตรง ลงพื้นที่พบปะพูดคุยประเด็นปัญหาวิจัยกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สังเกตบุคคลที่สามารถเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักได้

2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียน จากแหล่งข้อมูลทั้งเอกสารปฐมภูมิ ทุติยภูมิ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาออกแบบพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งหาประสิทธิภาพเครื่องมือวิจัยโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ (subject matter specialists) และนำมาแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปเก็บข้อมูล

3. ศึกษาสภาพปัจจัยความสำเร็จ (X1) การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (X2) และคุณภาพนักเรียน (Y) ด้วยการสังเคราะห์เอกสาร หลักการแนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการ ปัจจัยความสำเร็จการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน และแนวทางการพัฒนาปัจจัยการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารจำนวน 375 คน เก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ และจัดเก็บด้วยตนเอง การศึกษาสภาพปัจจัยความสำเร็จการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุณภาพนักเรียน ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (standard deviation)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้สถิติการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's correlation coefficient)

5. วิเคราะห์สมการพหุคูณเพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple regression analysis)

6. เก็บข้อมูลงานวิจัยเชิงคุณภาพใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informant) ประกอบด้วยผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 14 คน ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญอย่างยิ่ง มีวุฒิทางการศึกษา มีประสบการณ์อย่างต่ำ 10 ปี ในการติดตาม ให้คำปรึกษา ประเมินผลการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการพัฒนาคุณภาพนักเรียน เพื่อให้แสดงความคิดเห็นทุกแง่มุม ได้ให้รายละเอียดข้อปลีกย่อยที่สำคัญด้วยคำถามปลายเปิด แบบมีโครงสร้าง โดยผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นเพื่อการสัมภาษณ์เชิงระบบ (IPO : input process output) และการประเมินผลย้อนกลับ (feedback) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) สรุปผลการวิจัย ร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิจัย

1. สภาพสภาพปัจจัยความสำเร็จ (X1) การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (X2) และคุณภาพนักเรียน (Y) โรงเรียนประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ดังตาราง ที่ 1 2 และ 3

ตารางที่ 1 ด้านปัจจัยความสำเร็จ

	n = 375		
ปัจจัยความสำเร็จ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1) ความพร้อมของบุคลากร (team readiness)	4.25	.48	มาก
2) นโยบายและการบริหาร (policy & management)	4.36	.36	มาก
3) ความพอเพียงด้านทรัพยากร (material readiness)	4.10	.50	มาก

ตารางที่ 1 ด้านปัจจัยความสำเร็จ (ต่อ)

ปัจจัยความสำเร็จ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4) ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน (parents networking)	4.34	.47	มาก
5) การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (organizing support)	4.21	.45	มาก
6) ขวัญกำลังใจ (moral)	4.37	.35	มาก
รวม	4.27	.30	มาก

จากตารางที่ 1 ด้านปัจจัยความสำเร็จ พบว่าด้านปัจจัยความสำเร็จ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .30) ด้านขวัญกำลังใจ มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดที่ 1 ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = .35)

ตารางที่ 2 ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

n = 375

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (knowing the student)	4.21	.44	มาก
2) การคัดกรองนักเรียน (screening)	4.26	.43	มาก
3) การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน (promoting & supporting)	4.26	.40	มาก
4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา (preventing & solving)	4.28	.37	มาก
5) การส่งต่อนักเรียน (Referring)	4.20	.62	มาก
ภาพรวมการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.24	.28	มาก

จากตารางที่ 2 ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = .28) ด้านการป้องกันและแก้ปัญหามีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดที่ 1 ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .37)

ตารางที่ 3 ด้านคุณภาพนักเรียน

n = 375

คุณภาพนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1) ทักษะ (skills)	4.19	.48	มาก
2) ความรู้ (knowledge)	4.27	.38	มาก
3) ความสามารถ (capability)	4.28	.59	มาก
4) เจตคติ (attitude)	4.27	.38	มาก
5) คุณลักษณะ (attribution)	4.28	.59	มาก
ภาพรวมคุณภาพนักเรียน	4.25	.37	มาก

ตารางที่ 3 พบว่าด้านคุณภาพนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = .37) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ลำดับที่ 1 เท่ากันสองด้าน คือด้านความสามารถ (capability) และด้านคุณลักษณะ (attribution) ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .59)

2. ความสัมพันธ์ของสภาพปัจจัยความสำเร็จ (X1) การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (X2) และคุณภาพนักเรียน (Y) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวก ในระดับมาก ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง สภาพปัจจัยความสำเร็จ (X1) การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (X2) และคุณภาพนักเรียน (Y) โรงเรียน ประถมศึกษา

ตัวแปรวิจัย	ปัจจัย ความสำเร็จ (AF)	การดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน (SA)	คุณภาพ นักเรียน (QS)
ปัจจัยความสำเร็จ (AF)	1	.895**	.851**
การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (SA)		1	.759**
คุณภาพนักเรียน (QS)			1

**ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4 พบว่าด้านปัจจัยความสำเร็จ ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และด้านคุณภาพนักเรียน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวกในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รายละเอียดความสัมพันธ์แต่ละคู่ ดังนี้ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยความสำเร็จในระดับมาก ($r = 0.895$) การดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพนักเรียนในระดับมาก ($r = 0.851$) และปัจจัยความสำเร็จ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพนักเรียนในระดับมาก ($r = 0.759$)

3. แนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ดังตารางที่ 5 6 และ 7

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ปัจจัยความสำเร็จที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปรทำนาย (predict variable)	คะแนนดิบ (B)	คะแนน มาตรฐาน (beta)	ค่าทดสอบ (t-test)	นัยสำคัญ ทางสถิติ (Sig.)
ค่าคงที่ (constant)	.215	-	4.125	.000
1) ความร่วมมือจากผู้ปกครอง และชุมชน (AF4)	.433	.570	47.707	.000**
2) การสนับสนุนจากหน่วยงาน (AF5)	.338	.430	29.903	.000**
3) ความพอเพียงของ ทรัพยากร (AF3)	.312	.437	36.773	.000**
4) ความพร้อมของบุคลากร (AF1)	-.199	-.271	-15.465	.000**
5) นโยบายและการบริหาร (AF2)	.038	.038	2.543	.011*

$R^2 = .967$, Adjust $R^2 = .967$, $F = 1786.014$

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 5 พบว่าปัจจัยความสำเร็จ ด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง และชุมชน การสนับสนุนจากหน่วยงาน ความพอเพียงของทรัพยากร ความพร้อมของบุคลากร นโยบายและการบริหาร ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย ร้อยละ 96.7

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปรทำนาย (predict variable)	คะแนนดิบ (B)	คะแนน มาตรฐาน (beta)	ค่าทดสอบ (t-test)	นัยสำคัญ ทางสถิติ (Sig.)
ค่าคงที่ (constant)	-.081	-	-1.204	.229
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา (SA4)	.512	.538	34.373	.000**
2) การส่งต่อนักเรียน (SA5)	.279	.486	32.634	.000**
3) การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน (SA3)	.224	.252	17.149	.000**
4) การคัดกรองนักเรียน (SA2)	.029	.034	2.309	.021*
5) การรู้จักนักเรียน (SA1)	-.025	-.031	-2.416	.016*
R2 = .949, Adjust R2 = .946, F = 1296.147				

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

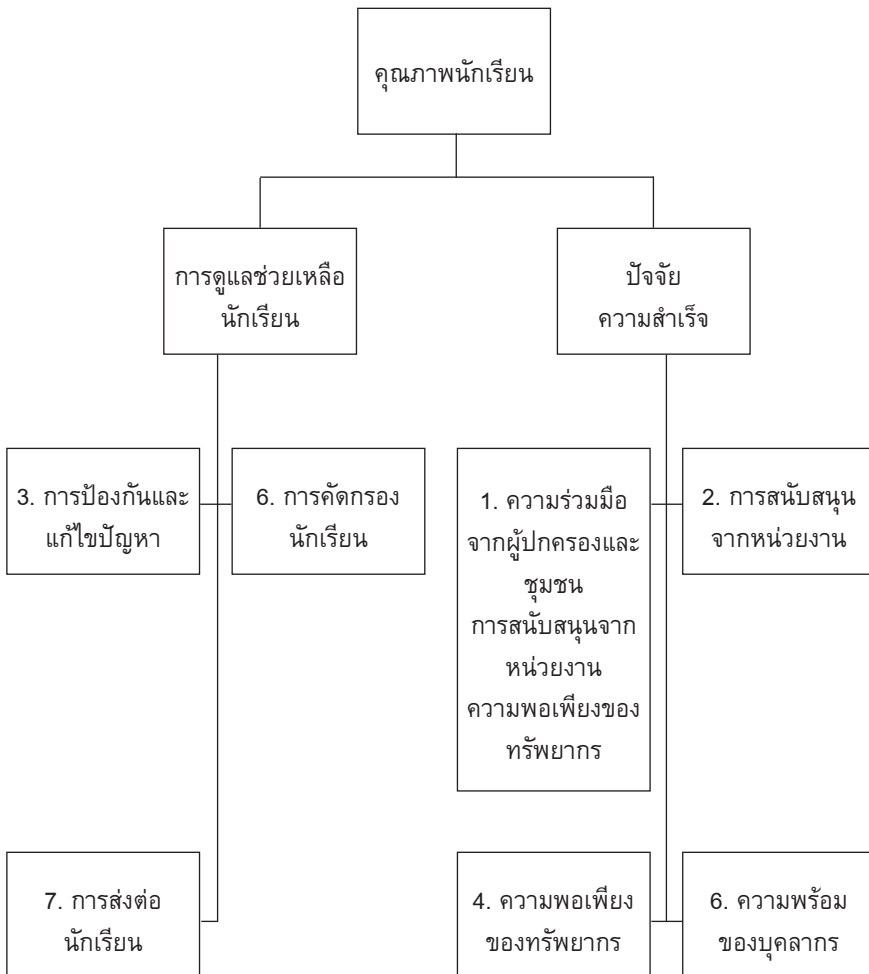
จากตารางที่ 6 พบว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหาการส่งต่อนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน การคัดกรองนักเรียน และการรู้จักนักเรียน ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย ร้อยละ 94.9

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปรทำนาย (predict variable)	คะแนนดิบ (B)	คะแนน มาตรฐาน (beta)	ค่าทดสอบ (t-test)	นัยสำคัญ ทางสถิติ (Sig.)
ค่าคงที่ (Constant)	.059	-	1.343	.180
1) ความร่วมมือจาก ผู้ปกครองและชุมชน (AF4)	.262	.345	16.824	.000*
2) การสนับสนุนจาก หน่วยงาน (AF5)	.238	.304	18.094	.000*
3) การป้องกันและแก้ไข ปัญหา (SA4)	.220	.236	11.027	.000*
4) ความพอเพียงของ ทรัพยากร (AF3)	.168	.232	12.244	.000*
5) ความพร้อมของ บุคลากร (AF1)	.130	.176	12.403	.000*
6) การคัดกรองนักเรียน (SA3)	.127	.142	10.012	.000*
7) การส่งต่อนักเรียน (SA5)	.103	.179	10.698	.000*
R2 = .978, Adjust R2 = .977, F = 2264.166				

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่าด้านที่ได้รับความนิยมเลือกเข้าสมการทำนายคุณภาพนักเรียน ตามลำดับดังนี้ 1) ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน 2) การสนับสนุนจากหน่วยงาน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) ความพอเพียงของทรัพยากร 5) ความพร้อมของบุคลากร 6) การคัดกรองนักเรียน และ 7) การส่งต่อนักเรียน ปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียน ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 97.8 สรุปผลดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงโครงสร้างสมการปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา

จากภาพที่ 2 นำไปสู่การสรุปแนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ควรมีการดำเนินการ ดังนี้ 1) ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน (parents networking) 2) การสนับสนุนจากหน่วยงาน (organizing support) 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหา (preventing and solving) 4) ความพอเพียงของทรัพยากร (material readiness) 5) ความพร้อมของบุคลากร (team readiness) 6) การคัดกรองนักเรียน (screening) และ 7) การส่งต่อนักเรียน (referring)

การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in – depth interview) พบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพนักเรียนต้องอาศัยการจัดกิจกรรมการดูแลช่วยเหลือที่มีความต่อเนื่องเป็นระบบ จัดปัจจัยความสำเร็จทั้งจากภายในและภายนอก นำผลการคัดกรองนักเรียนที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาจำแนกตามกฎเกณฑ์การคัดกรองที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้น โดยอาจจำแนกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลุ่มพิเศษที่ต้องการให้การส่งเสริมเป็นพิเศษ ตลอดจนกลุ่มนักเรียนที่ต้องจัดการเรียนร่วม โดยข้อมูลการคัดกรองถือเป็นความลับสำหรับจัดกิจกรรมการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ต้องอาศัยปัจจัยความสำเร็จ คือความร่วมมือจากผู้ปกครองและเครือข่ายชุมชน ความพอเพียงของทรัพยากร ความพร้อมของบุคลากร การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจัยความสำเร็จ จะเป็นสิ่งสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ให้สามารถส่งเสริมพัฒนาคุณภาพนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล และข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ นำไปสู่ข้อสรุปของการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ด้านปัจจัยความสำเร็จพบว่า การดำเนินงานภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านขวัญกำลังใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับที่ 1 ทั้งนี้ เนื่องจากด้านขวัญกำลังใจเป็นการเสริมแรงที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongswan (2010: 211-213) พบว่าการเสริมแรงและการมอบหมายงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน ทำให้บุคลากรมีความรับผิดชอบ (responsibility) มีความพึงพอใจที่เกิดจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ทำให้มีความรู้สึกว่าตนเองมีบทบาทมีความสำคัญในการปฏิบัติงาน

ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่าการดำเนินงานภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับที่ 1 ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นด้านที่โรงเรียนจัดกิจกรรมช่วยเหลือนักเรียน ตรงตามสภาพปัญหานักเรียนที่เป็นผลจากผลการคัดกรองข้อมูลนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา สอดคล้องกับ Sritrakul (2013: 64) พบว่าครูนำผลการคัดกรองนักเรียน มาใช้ในการจัดกิจกรรมดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนานักเรียน สอดคล้องกับ Wongswan (2010: 210-211) พบว่าการศึกษาข้อมูลพื้นฐานรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ด้านคุณภาพนักเรียน พบว่าการดำเนินงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความสามารถ (capability) และด้านคุณลักษณะ (attribution) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับที่ 1 ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่นักเรียนต้องมีทั้งความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสอดคล้องกับ Sukjairoongwatana et al., (2010: 126-141) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีระดับปานกลาง ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมและจิตวิทยามีผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนที่ Office of the Basic Education Commission (2008: 2-3) ได้กำหนดเป็นมาตรฐานผู้เรียนที่จะต้องเกิดจากการจัดการศึกษา

2. ปัจจัยความสำเร็จมีความสัมพันธ์กับคุณภาพนักเรียนในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากผลการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปสู่การปฏิบัติ เกิดประโยชน์โดยตรงต่อนักเรียนในการร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน ตอบสนองความต้องการของทุกฝ่าย ทำให้โรงเรียนจัดการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ภายใต้การมีส่วนร่วมของบุคลากร ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เป็นเพราะโรงเรียนประถมศึกษาจัดให้มีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Rasameerat (2009: Abstract) และ Keawrod (2010: 53) พบว่าสภาพการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในภาพรวมและรายได้อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับการปฏิบัติสูงสุดคือด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน รองลงมาคือด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

3. ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน (parents networking) การสนับสนุนจากหน่วยงาน (organizing support) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

(preventing and solving) ด้านความพร้อมของทรัพยากร (material readiness) ความพร้อมของบุคลากร (team readiness) การคัดกรองนักเรียน (screening) และการส่งต่อนักเรียน (referring) ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน เนื่องจากปัจจัยความสำเร็จและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่จัดให้มีในโรงเรียนประถมศึกษา ตรงกับสภาพปัญหาความต้องการของนักเรียน ซึ่งจำแนกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ปัญหาพฤติกรรม ปัญหาการเรียนรู้ ปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนที่ได้รับความช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และพัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพ ตามเป้าหมายการจัดการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Boontam (2008: 52) พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องมีการดำเนินงานตามแผน มีการวิเคราะห์ปัญหา ให้ความรู้แก่บุคลากรมีการตรวจสอบ ติดตามประเมินผลความร่วมมือระหว่างคณะครูนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sukjairoongwatana et al., (2010: 126-141) พบว่าการสนับสนุนของครอบครัว เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนที่ดีของนักเรียน และ Wongswan (2010: 121-125) พบว่าความพร้อมของบุคลากร การสนับสนุนจากหน่วยงาน การมอบหมายงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนทำให้บุคลากรมีความรับผิดชอบ มีความพึงพอใจในการทำงาน และ Srirakul (2013: 90) พบว่าแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ 1) หลักการและแนวคิด เด็กนักเรียนมีสิทธิและหน้าที่ได้รับการดูแลป้องกันช่วยเหลือมิให้เกิดปัญหาจากสถานศึกษา 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรหลักและการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน และ 3) กระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาประกอบด้วย การวางแผน (planning) โครงสร้างองค์กร (organizing) การนำองค์กร (leading) การปฏิบัติการ (doing) การตรวจสอบติดตามและประเมินผล (controlling) การปรับปรุงพัฒนา (acting) และการประสานงาน (co – coordinating) ให้มีองค์ประกอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (student assistant promoting) ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา (preventing and solving) ด้านการส่งต่อนักเรียน (referring) ด้านการคัดกรองนักเรียน (screening)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 โรงเรียนประถมศึกษาควรจัดให้มีความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การป้องกันและแก้ไข้ปัญหาความพร้อมของทรัพยากร ความพร้อมของบุคลากร การคัดกรองนักเรียน และการส่งต่อนักเรียน

1.2 ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนการจัดดูแลช่วยเหลือนักเรียนเสริมสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน สร้างความร่วมมือจากผู้ประกอบการและชุมชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

1.3 โรงเรียนประถมศึกษาควรจัดปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ปัจจัยความสำเร็จการดูแลช่วยเหลือที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้น อาจจะสามารถประยุกต์ใช้กับโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะมีกระบวนการในการทำงานคล้ายกัน แตกต่างในขั้นตอนการปฏิบัติที่ต้องสอดคล้องกับพัฒนาการนักเรียนแต่ละระดับ จึงควรมีการศึกษาวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาและพัฒนาตัวชี้วัดความสำเร็จเพื่อใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา

2.3 ควรศึกษาวิจัยพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนที่จัดการศึกษาลักษณะพิเศษ เช่น โรงเรียนพัฒนาอัจฉริยภาพ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์โรงเรียนพระปริยัติธรรม โรงเรียนจัดการศึกษาพิเศษเฉพาะทาง เป็นต้น

References

- Bandura, A. (1977). **Social Learning Theory**. Englewood Cliff. New Jersey: Prentice-Hill.
- Boontam, P. (2008). Student Support System for Developing Learners of Good Practices: Multiple Case Studies (ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี : พหุกรณีศึกษา). [Online]. Retrieved February 11, 2009 from **Silpakorn Journal of Education Research**, 1(2): 126-141.
- Keawrod, S. (2010). **A study of student support systems in basic education institutions. Nong Khai Educational Service Area Office (การศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย)**. [Online]. Retrieved November 15, 2012 from <http://www.grad.snru.ac.th>
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining and Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3) : 607-610.
- Ministry of Education. (2008). **Core Curriculum Basic Education 2008 (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)**. Bangkok: Agricultural cooperative rallies of Thailand.
- Nilpan, M. et al. (2015). Evaluation of the Core Curriculum for Basic Education 2008 in the school curriculum (การประเมินผลการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตร). **Silpakorn Journal of Education Research**, 7(1): 26-41.
- Office of the Basic Education Commission. (2008). **Success Stories and Guidelines for Strengthening Student Support System (สภาพความสำเร็จและแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน)**. The Office of the Basic Education Commission: Ministry of Education.

- Rasameerat, P. (2012). **Problems and Solutions for the Operation Process of Primary School Support System Under the Office of Nakhon Ratchasima Educational Service Area 4 (ปัญหาและแนวทางแก้ไข ปัญหากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4).** [Online]. Retrieved November 15, 2012 from [http:// www.grad.snruc.ac.th](http://www.grad.snruc.ac.th)
- Rodchai, K. (2014). **The year of Student Care (ปีแห่งการดูแลช่วยเหลือนักเรียน) The Office of the Basic Education Commission Kawsod (ข่าวสด).** [Online]. Retrieved April 20, 2014 from <http://www.moe.go.th/moe/th/news/>
- Sritrakul, O. (2013). **Development of a Model for Administering care for Student in Education Institutions Under the Office of the Primary Education Service Area (การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา).** Doctor of Ph.D. Faculty of Education College Naresuan University.
- Sukjairoongwatana, T. et al. (2010). Study of Factors Affecting Behavior Good learning of Mathayomsuksa 3 students under the Office of the Promotion Board Private (การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดนครปฐม). **Silpakorn Journal of Education Research**, 1(2): 126-141.
- Wongswan, T. (2010). **Study of Factors Affecting Behavior Development of secondary school support system using participatory action research (การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม).** Doctor of Philosophy thesis Educational Administration, Faculty of Education, Chulalongkorn University.